

[Pinstrup.]

de andre Havne ikke have Lov til at sætte deres Takster ned, for saa vil vedkommende Havns Indtægter blive for smaa til at forrente de dyre Havneanlæg. Det kan vi fra Landbrugets Side ikke anerkende som en rigtig og rimelig Betragtning. Jeg ved, at baade fra Aalborg og Aarhus er man indgaaet til Ministeriet med Anmodning om at faa Taksterne nedsat, men at denne Anmodning er blevet afslaaet. Jeg kan for mit Vedkommende ikke finde det andet end rigtigt og rimeligt, at Havnene, naar de skønner, at de kan modtage Varerne til en mindre Takst end den gældende, saa skulde have Lov til at nedsætte Taksten.

Foran for andre Havne staar jo Københavns Havn; den har en særlig begunstiget Stilling, og jeg kan i og for sig heller ikke finde det rimeligt, at Københavns Havn ikke skal konkurrere paa lige Fod med Landets øvrige Havne, alt sammen til Gavn for det Erhvervsliv, der skal forarbejde og bruge de Varer, som vi nødvendigvis skal tilføre vort Land.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Naar det ærede Medlem siger, at han ikke kan anerkende de Regler, jeg her har nævnt, gør jeg atter det ærede Medlem opmærksom paa, at De samvirkende Landboforeninger er med blandt dem, der har stillet Forslaget og anbefalet Ministeriet disse Direktiver.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Efter Ministerens Udtalelser kan jeg nøjes med et Par korte Bemærkninger.

Jeg beklager, at man ikke kan gaa med til den lille Ændring om, at man med Hensyn til Borgmesterens Vederlag efter „Vederlag“ indsætter „eventuelt med Pensionsret“. Det forbavser mig saa meget mere, som det oplyses, at det ogsaa under de nuværende Forhold kan lade sig gøre at yde Pension. Den eneste Motivering, hvorfor man ikke vil gaa med til den, er egentlig, at saadan har man det ikke ude i Sognekommunerne. Det er for Resten den samme Motivering, man har til at gaa imod, at Byraadene skulde vælge to Repræsentanter i Kirkebestyrelserne. Forholdene er nu en Gang forskellige i Sogne- og i Bykommuner, og derfor har vi een Lov for Købstadkommunerne og en anden for Landkommunerne. Det forekommer mig derfor, at her skulde man ikke sammenligne.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 11, der gaar ud paa at sikre Mindretallene Repræsentation i Byraadsudvalgene, forstaar

jeg ikke, der kan være nogen som helst Grund til at modsætte sig det, saaledes som det er affattet. Jeg tror ogsaa, det i de fleste Tilfælde vil føre til en Overenskomst om, hvordan hele dette Forhold skal ordnes, men er der endelig et Sted, hvor man ikke kan komme til Rette, synes jeg, det vil være saare naturligt at sige, at Mindretallene skal sikres en forholdsmæssig Plads i Udvalgene.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Indlemmelse vil jeg endnu sige, at jeg er enig i, at det skal vi ikke afgøre paa denne Lov. Det er jo et genialt Forslag, der oprindeligt er stillet af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, at man ikke kan indlemme det hele Distrikt, men nok en Tiendedel. Man kunde meget vel tænke sig, at der ligger et stort Landdistrikt, og Bykommunen ikke paa nogen Maade vil have det hele, men hvis den kunde hugge en Tiendedel af den nærmeste Del, vilde det være en rigtig god Bid for Købstadkommunen, og saa kunde Landdistriktet blive endnu ringere stillet, end det er i Øjeblikket. Paa den Maade tror jeg dog ikke, vi skal lovgive her i Landet.

Vagn Bro: Jeg skal fatte mig meget kort af Hensyn til det sene Tidspunkt, men jeg bliver dog nødsaget til at gøre et Par Bemærkninger, navnlig til de to højtærede Ministre, der har haft Ordet.

Til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, der navnlig tog Førerskabet i Spørgsmaalet om Ændringsforslag Nr. 15, maa jeg maaske sige, at naar vi har stillet dette Ændringsforslag og agter at opretholde det, er det ogsaa af den Grund, at vi har egentlig ikke faaet nogen Imødegaaelse under den Forhandling, vi tidligere har haft med den højtærede Indenrigsminister.

De Bemærkninger, der nu er fremsat af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, siger altsaa, at der er truffet en Afgørelse. Kommissionsbetænkninger har jo høj Kurs, og det er ogsaa muligt, at man paa Grundlag af den paagældende Kommissionsbetænkning under Sagens videre Behandling her i Rigsdagen kan faa en Ændring i det Ændringsforslag, vi har stillet, men jeg vil dog for min Part sige — og jeg kan her ganske støtte de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Pinstrup fremsatte —, at jeg tror ikke, at vi her i Rigsdagen fortsat kan lade en saadan Solidaritet være gældende mellem vore Havne.

Nu siger den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at det er andre end Havnene, der har truffet Ordningen. Nej, den er truffet med Henblik paa og til Gunst for de enkelte Havne. Det er en Ordning, som jeg i hvert